

(Urmare din pag. 1)

cer, trage de clanța ușii aceleia/ inaccesibile de la capăt, se plimbă prin vise tăcută,/ alunecă pe eșafoduri spre o dimineată în care ninge/ mult, încerc să-mi imaginez cum ar fi dacă și ea,/ tristețea, m-ar părăsi (**Dreptul de a fi**)

L.M.

FOTOGRAFII

1. Aurel Ștefanachi, Emil Proșcan, Ecaterina Bargan (de la stânga la dreapta), 2. Emil Proșcan, Cassian Maria Spiridon, Aurel Ștefanachi; 3. Magda Catone; 4. Constantin Cotimanis; 5. Autografe 6 - 7. Autorii

POEZII DIN VOLUM

Numărând

Voiam să fim speciali, dragul meu,
voiam ca toate culorile lumii
să ni se scurgă în pal

Alexandru JURCAN

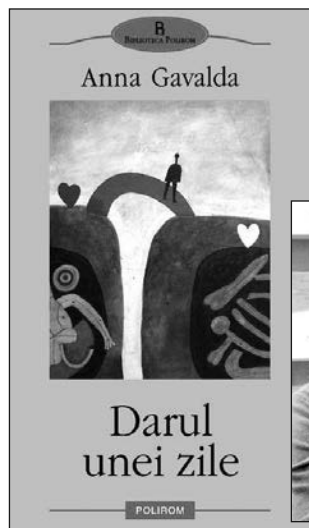
Un mire destul de trist

Florin se căsătorește cu Aurora. Peste o oră vor fi la primărie: flori, prieteni, șampanie. Ba mai mult, seara se va ține nunta la un restaurant de vis, cu un meniu incredibil de asortat. Și ce muzică a conceput Florin, ajutat de prietenul său din copilărie!

Florin trăia deja cu Aurora de aproape un an în apartamentul ei din cartierul Stejarilor. Aurora a urcat în taxi, îmbrăcată cu rochia de mireasă. L-a lăsat pe Florin să închidă ușa, ca apoi să se așeze lângă ea. Numai că el întârzia dintr-un motiv clar: pisica lor s-a furișat din apartament exact când el voia să iasă.

– Florine! - se enervă Aurora - găsește pisica, știi bine cât de mult o ador! Nu credeam că ești atât de pământean, z

Adevăruri din bacanala unui Advertising literar

Pre-scriptum: *Literatura a intrat sub regimul, dacă nu exclusiv, cel puțin predominant al cantității, difuziunii și pluralității incontrolabile.*

A. Marino

„Vinul roșu de Touraine era destul de rece. Am ronțait jumări, am mâncat tartine, cu afumături groase ca niște plăpumi, ne-am delectat cu roșii călduțe și dulci, cu piramide cenușii din brânză de capră și cu pere din livadă”. Așa „beau” și „mănâncă” personajele din cartea **Annei Gavalda** *Darul unei zile* („L’Echappée belle”) ce a apărut în română în 2010 la editura Polirom.

POETUL LUNII MAI

*Tincuța Horonceanu
Bernevic*

Ploaia părea o joacă

Lângă drum un pui de cireș
crescut odată cu mine
ne îmbrățișam primăvara
mugurii spaimei mi se lipeau de trup
ca o destăinuire
prin perdele de dantelă croșetată
ploaia părea o joacă
din burta-i cenușie scuipa pepeni
atât de liniștiți încât
puteai locui în miezul dulce
priveam icoana întoarsă cu fața la perete
să alunge furtuna
și credeam că l-am pus pe Dumnezeu la colț
să se cumintească
nu mi-am ghicit niciodată în palmă
ierburi aromate îmi pregăteau tălpile de fugă
(dac-aș fi știut că pașii mei
vor crește ca ai unui uriaș)

*

de la un timp parcă toate miros
a lemn de cireș
și

Mihai Știrbu

Ion Creangă și Tinca Vartic

Ion Creangă a fost un cleric onorabil, dar fără vreo chemare deosebită pentru preoție, aprecia criticul literar Vladimir Streinu (Istoria literaturii române, vol. III, Editura Academiei R.S.R., 1973). A excelat ca scriitor, iar din punct de vedere profesional - în cariera didactică, atât ca învățător, cât și ca autor de manuale școlare.

Nu cred să existe român care să nu fi auzit de Ion Creangă, povestitorul nepereche al moldovenilor. Își doarme somnul de veci în Iașul drag lui, în cimitirul Eternitatea. Acolo, nu departe de cei câțiva metri pătrați ai veșniciei lui, a poposit pentru totdeauna și unicul său fiu, „Căpitanul”.

Creangă a plecat în viață de pe prundul Ozanei, din împărăția poveștilor create de el, pur-tându-și și scriindu-și *amintirile* nemuritoare. **Amintirile din copilărie** sunt, de fapt, cea mai cuprinzătoare autobiografie a scriitorului, care încep

EVENIMENT

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL "LUCIAN BLAGA" ALBA IULIA - LANCRĂM - SEBEȘ 2014

Ca în fiecare an, Lucian Blaga, de acolo de unde este, ne oferă de mult timp, ocazia unor întâlniri de suflet, întru neuitarea lui. La Alba Iulia, Sebeș - Lancrăm vin oameni de pretutindeni, participanți la Festivalul Internațional care poartă numele marelui om de cultură, festival din care face parte Concursul **Laudă semințelor, celor de față și-n veci tuturor**, cuprinzând mai multe secțiuni: creație literară, artă plastică, traducere literară, eseu, critică literară și documentare.

Anul acesta am optat pentru 2 secțiuni: *creație și traducere literară*. Este o mare responsabilitate, un act de curaj literar să te înscrii la un astfel

În memoriam

Cea mai atrăgătoare femeie urâtă din câte s-au afirmat în literatura română, cum inspirat o numea Alex Ștefănescu pe Nina Cassian, a plecat marți (15 aprilie a.c.) în ultima sa călătorie, către America dintre nori. Probabil ne-a spus, la despărțire, în limba spargă: *Ră-mâneți cu bine, oameni buni, câți dintre voi mai sunteți buni!*

Născută pe 27 noiembrie 1924, la Galați Renée Annie Cassian (numele său adevărat) a trăit o viață aventuroasă. Scria în jurnalul său: „*Am avut două mari iubiri, Ioji și Ali. Am avut două iubiri importante, Marin și Slavomir, am avut și două mici iubiri, Ad și Bruno. N-ajunge pentru o viață? Ce mai pot aștepta acum?*”

I se reproșează - pe bună dreptate - poezia patriotardă scrisă la comandă, în anii 50, dar nu i se poate neg

